

L'article 46

La polèmica entre l'ajuntament de Palafrugell i els veïns del carrer Migdia sobre les obres d'edificació que s'estan realitzant a l'Horta d'en Carles (vegeu n.º anterior de PRESENCIA), ha presentat noves intervencions en els últims dies. Per una part, el propi Ajuntament ha fet pública una nota explicant els seus punts de vista i afirmant que «**lluny de constituir una infracció de normes urbanístiques vigents, la llicència d'obres està totalment d'acord amb dita normativa, i, per tant, no és procedent disposar la suspensió dels seus efectes**».

En el llarg preàmbul per arribar a aquesta conclusió, l'Ajuntament repassa les diferents gestions fetes des del Ple municipal del 30 de maig de 1962 en que es va aprovar l'expedient per a permutar la finca anomenada "Horta d'en Carles" per una altra de particular, anomenada "Horta d'en Bech", fins l'aprovació de la modificació del REGIM URBANÍSTIC per la Comissió Provincial d'Urbanisme pel gener del 1969 i pel gener del 1974. Així, el solar de l'Horta d'en Carles va passar de ser qualificada com "zona verda-esportiva" a "Ciutat-Jardi intensiva", en virtut de la Llei del Sòl de 12 de maig de 1956.

I aquí rau el fons del conflicte: en la interpretació d'aquesta Llei, concretament de l'ar-

Horta d'en Carles: entre el 49 i el 46.

ticle 46. Ja en el seu escrit d'al·legacions, presentat per l'arquitecte Ignasi Bosch el 12 de novembre passat, deia que «**cal reparar en la diferència entre el que preveia l'article 39 i l'article 46 de la Llei del Sòl del 1956**». I afegia: «**Cal fixar-se que l'article 39 actua DAMUNT EL PLANEJAMENT PROPIAMENT DIT, mentre el 46 sobre EL REGIM URBANÍSTIC INSTITUIT, i són coses diferents**». Aquesta mateixa reflexió es fan últimament alguns partits polítics de Palafrugell en la seva nota escrita sobre «**el disbarat urbanístic que s'està portant a cap en el lloc anomenat Horta d'en Carles**». «**Tot aquest procés —diuen— és nul de ple dret, degut a que el canvi de qualificació de la zona que ens ocupa fou tramitat com un canvi de REGIM URBANÍSTIC, acollint-se per tant a l'article 46 de la Llei del Sòl del 1956 aleshores vigent, quan requalificar una zona verda del Pla General d'Ordenació Urbana com a Urbana-Intensiva Especial és un canvi de PLANEJAMENT URBANÍSTIC, segons aclareix l'article 3.º de la mateixa Llei, que fa distinció entre el canvi de règim urbanístic i el canvi de planejament urbanístic**».

Qui té, doncs, raó: l'Ajuntament o l'arquitecte Bosch i els partits? L'article 46 és l'esca de la picabaralla. Si algú en sap més que ho digui.

P. M.

CALDES DE MALAVELLA

Urbanitzacions denegades

Durant aquests últims dies, i degut a la publicació a "Los Sitios" de Girona d'una nota oficial de la Comissió Provincial d'Urbanisme —ja fa un mes—, el tema de les Urbanitzacions ha cobrat més importància. I, naturalment, Caldes de Malavella, un dels pobles més extensos de la província, ha tornat a ser notícia. L'esmentada Comissió havia fet pública una nota en la que s'alertava als possibles compradors en urbanitzacions de la província. Es venia a dir, de manera general, que es volia vetllar pels interessos dels ciutadans que podien veure's enredats. La Comissió recomanava que els interessats anessin primer a la Delegació Provincial de l'Habitacle, secció Urbanisme, on se'ls informará de si la planificació urbanística de què es tracta, és correcta. Això és indispensable perquè les parcel·les, degudament urbanitzades, puguin vendre's com a tals.

Deia també la comunicació oficial que la Comissió té coneixement de propaganda de vendes en zones que han estat expressament refusades, amb la consegüent temptació pels compradors.

La nota semblava justa. Si hi ha una Llei del Sòl —bona o dolenta, aquest seria un altre punt a debatre més llargament— s'ha de complir aquesta Llei. Si hi ha urbanitzacions que s'estan construint en llocs on no s'haurien de construir, s'ha d'obrar en conseqüència. No perquè fins ara s'hagués fet malament, s'ha de seguir permetent.

I de la teoria, a la pràctica. Passà que en les reunions següents arribaren a mans de la Comissió Provincial d'Urbanisme documentacions procedents de planificacions urbanístiques de Caldes. I... zas!, totes foren denegades. Els promotors que s'han trobat de cop i volta aturats són aquests:

— "Pla Parcial d'Ordenació Malavella Park", promogut per Jordi Umbert Pla.

— "Pla Parcial d'Ordenació Llac del Cigne", promogut pels senyors Enric Trunyó i Joan Vidal Saballs.

— "Pla Parcial d'Ordenació Granja II" (dels germans Vila i Picó).

— "Pla Parcial d'Ordenació Can Solà Gros II" (de Ramon Ventura).

— "Pla Parcial d'Ordenació Manantial Park", promogut per Agustí Lluçà Roig.

Ja és hora de que l'assumpte de les urbanitzacions es vagi clarificant i possant al dia. Tothom sap la lentitud burocràtica que hi ha en aquest aspecte. L'Administració, davant la presentació dels corresponents documents,

hauria de donar el "sí" o el "no", molt més ràpidament del que s'ha vingut fent. I no parlem ja de les que han estat aprovades per "silenci administratiu"!

I si l'Administració sap que hi ha propaganda de vendes il·legals, el que ha de fer és donar-ho a la publicitat, estalviant així damnatges als interessats. Perquè els ciutadans tenen dret a saber si la parcel·la que compren reuneix les condicions legals que ha de tenir.

ACTITUD MUNICIPAL

L'Ajuntament de Caldes, per altra banda, comença a adoptar actituds un xic més clares. En una nota publicada en una revista local, el Consistori caldenc diu textualment: «De moment, no està previst conceder Llicència Municipal a ninguna otra Urbanización, de conformidad con las Normas Complementarias y Subsidiarias del Plan General de Ordenación Urbana, aprobadas inicialmente por el Ayuntamiento Pleno en sesión de 25 de junio de 1976».

Sembla ser, doncs, que ja estan un xic escaldats...

ANGEL CORNELLÀ